

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2004

N:o 416—421

SISÄLLYS

N:o		Sivu
416	Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	1209
417	Laki vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	1217
418	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	1221
419	Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	1224
420	Tasavallan presidentin asetus rajavartiolaitoksen tehtävistä Ahvenanmaan maakunnassa	1227
421	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus rokotuksista ja tartuntatautien raskaudenaikaisesta seulonnasta	1229

N:o 416

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 2 luvun 5 §, 10 luvun 7 §:n 1 momentti, 11 luku, 12 luvun 2 §:n 4 momentti, 14 luvun 5 b § sekä 18 luvun 10 a §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 5 § laeissa 318/1989, 752/1993, 611/1997, 1205/1998 ja 484/2001, 10 luvun 7 §:n 1 momentti ja 12 luvun 2 §:n 4 momentti mainitussa laissa 611/1997, 11 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, 14 luvun 5 b § laissa 389/1995 sekä 18 luvun 10 a §:n 2 momentti laissa 949/2000, seuraavasti:

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen

5 §

Toimilupa on annettava, jos aiotusta vakuutusliikkeestä ja vakuutusyhtiön tämän luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetuista osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita,

jos vakuutusyhtiön johto täyttää sille 7 luvun 3 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset ja jos vakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto yhteensä (*peruspääoma*) on vähintään seuraava:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan

HE 161/2003
TaVM 6/2004
EV 36/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY (32002L0083); EYVL N:o L 345, 19.12.2002, s. 1
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/13/EY (32002L0013); EYVL N:o L 077, 20.3.2002, s. 17

vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997).

Tässä pykälässä säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti. Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan antamisesta, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuvelan kattaminen

7 §

Sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkailta, jotka yhtiöjärjestyksen mukaan ovat vastuussa yhtiön velvoitteista, on viipymättä taksoitettava lisämaksu, jos syntyneen tappion tai muun syyn takia yhtiön toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, jos yhtiön oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n mukaista vähimmäisvaatimusta tai jos selvitys- tai konkurssitilassa olevan yhtiön omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen. Lisämaksun on oltava vähintään niin suuri kuin näiden tarkoitusten saavuttamiseksi tarvitaan ja enintään niin suuri kuin 3 luvun 1 §:ssä säädetään.

11 luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan määrää, jolla vakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin tämän luvun 2—5 §:ssä ja 14 luvun 5 b §:n 5 ja 6 momentissa säädetään.

2 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomaan luetaan:

1) 4 §:ssä säädettyyn rajoituksiin, maksettu osakepääoma tai maksettu pohjarahasto ja takuupääoma;

2) 4 §:ssä säädettyyn rajoituksiin, yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston

suostumuksella, kun 25 prosenttia osakepääomasta tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, puolet maksamatta olevasta osakepääoman määrästä tai pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä;

3) sidotun ja vapaan oman pääoman rahastot;

4) tilikauden ja edellisten tilikausien voitto;

5) kirjanpitolain 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero ja 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;

6) taseen omaisuuden käypien arvojen ja kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisenä;

7) yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella, 3 §:ssä säädettyin ehdoin ja 4 §:ssä säädettyin rajoituksiin, täysin maksettu pääoma yhtiön vähintään viideksi vuodeksi tai vähintään viiden vuoden irtisanomisajalla ottamasta pääomalainasta;

8) 4 §:ssä säädettyin rajoituksiin, toiminnassa olevan keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön 10 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu kyseiseksi tilikaudeksi taksoitettavissa oleva lisämaksu, josta voidaan kuitenkin ottaa huomioon korkeintaan puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta;

9) henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella, 4 §:ssä säädettyin rajoituksiin 31 päivään joulukuuta 2009 saakka enintään 50 prosenttia viraston hyväksymällä tavalla arvioidusta yhtiön tulevasta ylijäämästä;

10) henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella yhtiön noudattamien kustannuskuormitusperusteiden mahdollistama määrä vakuutusten hankintamenoja, viraston hyväksymällä tavalla arvioituina, siltä osin kuin niitä ei ole vähennetty vakuutusmaksuvastuusta tai aktivoitu taseen vastaaviin;

11) yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella muut edellä esitettyihin eriin rinnastettavat erät.

3 §

Jotta 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pääomalaina voidaan laskea osaksi toimintapääomaa, sen tulee täyttää 1 luvun 4 §:n 2 momentissa

mainituissa säännöksissä olevien ehtojen lisäksi seuraavat ehdot:

1) muussa tapauksessa kuin vakuutusyhtiön purkautuessa tai konkurssissa lainan pääoma saadaan palauttaa edellyttäen, että yhtiö pääoman palauttamisen jälkeen täyttää tämän luvun mukaiset vakavaraisuusvaatimukset;

2) lainasopimus ei saa sisältää määräystä, jonka mukaan muissa oloissa kuin vakuutusyhtiötä purettaessa tai konkurssissa velka on maksettava takaisin ennen sovittua eräpäivää;

3) lainasopimusta voidaan muuttaa vain vakuutusyhtiön hakemuksesta Vakuutusvalvontaviraston luvalla.

4 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomaan saa lukea seuraavia eriä yhteensä enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä:

1) 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetut pääomalainat;

2) 2 §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut, sellaiset osakeyhtiölain 3 luvun 1 b §:ssä tarkoitetut etuosakkeet, joiden oikeus jako-osattomaan hyvitykseen muodostuu tilikausittain ja siirtyy maksettavaksi sellaisten tilikausien osalta, joilta yhtiön tilinpäätös ei osoita voitonjakokelpoisia varoja, seuraavan voitonjakokelpoisia varoja osoittavan tilinpäätöksen vahvistamisen jälkeen (*kumulatiiviset etuosakkeet*).

Edellä 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua maksamatta olevaa määrää saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Edellä 2 §:n 8 kohdassa tarkoitettua lisämaksua saa lukea toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 50 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Edellä 2 §:n 9 kohdassa tarkoitettua ylijäämää saa lukea henkivakuutusyhtiön toimintapääomaan enintään määrän, joka vastaa 25 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Edellä 1 momentissa luetelluista eristä 1 kohtaan sisältyviä määräajaksi otettuja pääomalainoja ja 2 kohtaan sisältyviä sellaisia kumulatiivisia etuosakkeita, joita koskee osakeyhtiölain 6 luvun 9 §:ssä tarkoitettu lunastusmääräys, saa yhteensä lukea toimintapää-

omaan enintään määrän, joka vastaa 25 prosenttia toimintapääoman vähimmäismäärästä. Toimintapääomaan luettavaa pääomalainojen määrää vähennetään tasaisesti kulta-kin alkavalta vuodelta, jos lainan jäljellä oleva laina-aika on vähemmän kuin viisi vuotta.

5 §

Toimintapääomasta on vähennettävä seuraavat erät:

1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;

2) taseen omaisuuden kirjanpitoarvojen ja käypien arvojen positiivinen erotus;

3) voitonjakona jaettavaksi esitetty osa yhtiön vapaasta omasta pääomasta;

4) vakuutuksen hankintamenojen tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus siltä osin kuin se ylittää yhtiön kustannuskuormitusperusteiden mahdollistaman määrän;

5) aineettomien hyödykkeiden hankinnasta tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;

6) jos yhtiön korvausvastuuta laskettaessa käytetään korkoutusta, vahinkovakuutusliikettä koskien, ilman korkoutusta lasketun korvausvastuun ja korkoutetun korvausvastuun erotus muiden kuin eläkevastuiden sekä vahinkovakuutusluokkien 1 ja 2 osalta;

7) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä;

8) vieraasta sitoumuksesta annetut pantit ja kiinnitykset;

9) vakuutusyhtiön suorassa omistuksessa olevien omien osakkeiden tai takuusuuksien määrä;

10) johdannaisopimuksista vakuutusyhtiölle koituva mahdollinen enimmäistappio.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä toimintapääomaan 2—5 §:n mukaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

6 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomasta on 8 ja 10 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa

tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty 5 §:ssä tarkoitetut erät.

7 §

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on 2—4 momentissa tarkoitettun laskelman ja 5—7 momentissa tarkoitettun laskelman tuloksista suurempi.

Yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulo jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 50 000 000 euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 18 prosenttia, jälkimmäisestä 16 prosenttia ja lasketaan ne yhteen. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Edellä 2 momentissa esitetyssä laskelmassa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 vakuutusmaksutuloa korotetaan 50 prosenttia. Tarvittaessa voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä maksutulon kohdentamiseksi näihin luokkiin.

Jos yhtiön viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutuotto on suurempi kuin vakuutusmaksutulo, tehdään 2 ja 3 momentin mukainen laskelma käyttäen vakuutusmaksutulon sijasta vakuutusmaksutuottoa.

Yhtiön kolmen viimeksi kuluneen tilikauden korvauskulujen keskiarvo jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen käsittää enintään 35 000 000 euroa ja toinen ylimenevän osan; ensimmäisestä otetaan 26 prosenttia, toisesta 23 prosenttia ja lasketaan ne yhteen. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Jos vakuutukset ovat pääasiassa luotto-, myrsky-, raesade- tai hallavakuutuksia, 5 momentissa mainittu korvauskulujen keskiarvo lasketaan seitsemältä viimeksi kuluneelta tilikaudelta.

Edellä 5 momentissa olevassa laskelmassa vakuutusluokkien 11, 12 ja 13 korvauskuluja korotetaan 50 prosenttia. Tarvittaessa voidaan käyttää tilastollisia menetelmiä korvauskulujen kohdentamiseksi näihin luokkiin.

Jos jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus sopimuksissa ei tapahdu todellista riskinsiirtoa tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että 2 ja 5 momentissa tarkoitetuissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan kolmen viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Jos 2—7 momentin mukaisesti laskettu toimintapääoman vähimmäismäärä on kuitenkin pienempi kuin edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä, on toimintapääoman vähimmäismäärän oltava vähintään edeltävän vuoden toimintapääoman vähimmäismäärä kerrottuna suhdeluvulla, joka saadaan, kun tilikauden lopun omalla vastuulla oleva korvausvastuu jaetaan tilikauden alun omalla vastuulla olevalla korvausvastuulla. Tämä suhdeluku ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 1.

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 8 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

8 §

Vahinkovakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 7 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 3 000 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus yhtiön vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä tai vastuuvelan kokonaismäärästä on yli kymmenen prosenttia;

2) 2 000 000 euroa muissa tapauksissa.

9 §

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten osalta, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettuja lisävakuutuksia lukuun ottamatta, laskemalla yhteen 2 ja 3 momentin mukaiset määrät.

Lasketaan 4 prosenttia vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun

summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutusten, joiden riskisumma on nolaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Korkeintaan kolmeksi vuodeksi otetussa kuolemanvaravakuutuksessa osuus on edellä mainitun 0,3 prosentin sijasta kuitenkin 0,1 prosenttia ja, jos vakuutus on otettu useammaksi kuin kolmeksi mutta enintään viideksi vuodeksi, osuus on 0,15 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 3 kuuluvien vakuutusten osalta laskemalla yhteen 5—8 momentin mukaiset määrät.

Lasketaan 4 prosenttia sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö vastaa sijoitusriskistä. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 1 prosentti sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, eikä vakuutusyhtiöllä ole oikeutta muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan

vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85.

Lasketaan 0,3 prosenttia niiden vakuutusten, joiden riskisumma on nolaa suurempi, riskisummasta viimeksi kuluneen tilikauden lopussa. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden kyseessä olevien vakuutusten omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

Lasketaan 25 prosenttia sellaisten vakuutusten viimeksi kuluneen tilikauden hallintokuluista, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä ja vakuutusyhtiöllä on oikeus muuttaa hallintokulujen kattamiseksi tarkoitettuja kuormituksia viiden vuoden kuluessa.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus saadaan henkivakuutusluokkaan 6 kuuluvien vakuutusten osalta laskemalla 4 prosenttia sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuvastuun määrästä viimeksi kuluneen tilikauden lopussa, joissa vakuutusyhtiö vastaa sijoitusriskistä. Näin saatu tulos kerrotaan suhdeluvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,85. Sellaisten vakuutusten osalta, joissa vakuutusyhtiö ei vastaa sijoitusriskistä, noudatetaan henkivakuutusluokan 3 määräyksiä tämän pykälän 4 momentin mukaisesti.

Henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten, vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärään luettava osuus määräytyy samoin kuin 7 §:ssä säädetty vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä.

Jos jälleenvakuutus sopimusten luonne tai laatu on muuttunut merkittävästi viimeksi kuluneesta tilikaudesta tai jälleenvakuutus sopimuksissa ei tapahdu todellista riskinsiirtoa

tai se on vähäistä, voi Vakuutusvalvontavirasto vaatia, että 2, 5, 6 tai 9 momentin mukaisissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan viimeksi kuluneen tilikauden omalla vastuulla olevaa vakuutusmaksuvastuun ja alkaneiden eläkkeiden korvausvastuun summaa vastaavaan summaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Vastaavasti Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että 3 tai 7 momentin mukaisissa laskelmissa käytetään korkeampaa suhdelukua kuin mikä saadaan, kun verrataan omalla vastuulla olevaa riskisummaa vastaavaan riskisummaan ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä.

Henkivakuutusyhtiön toimintapääoman on aina oltava vähintään 10 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

10 §

Henkivakuutusyhtiön takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 9 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on 3 000 000 euroa.

11 §

Vakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään puolet 8 ja 10 §:n mukaisesta vakuutusyhtiön takuumäärästä. Omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiön ottama pääomalaina.

12 §

Vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämistä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

13 §

Vakuutusyhtiön toimintapääoma, jälleenvakuutus ja muut yhtiön vakavaraisuuteen vaikuttavat seikat on järjestettävä vakuutetut edut turvaavalla tavalla ottaen huomioon tuottojen ja kulujen todennäköinen vaihtelu sekä arvioitavissa olevat muut epävarmuustekijät.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan antaa yhtiön toimintapääomaa ja

muuta vakavaraisuuteen vaikuttavia tekijöitä koskevia tarkempia säännöksiä 1 momentissa esitettyjen vaatimusten toteuttamiseksi sekä säätää toimenpiteistä, joihin yhtiön on ryhtyttävä, jos se ei täytä asetuksessa esitettyjä vaatimuksia.

14 §

Tässä luvussa säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistaa Euroopan yhteisöjen tilastotointiston (Eurostat) julkaiseman Euroopan kulluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

12 luku

Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö

2 §

Edellä 1 momentissa sekä 2 b §:n 2 momentissa tarkoitettu voitonjako on kielletty, jos vakuutusyhtiön oma pääoma alittaa 11 luvun 11 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän. Omaan pääomaan ei tällöin rinnasteta vakuutusyhtiön ottamaa pääomalainaa.

14 luku

Vakuutusyhtiön valvonta

5 b §

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 7 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 9 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehtymissuunnitelma.

Vahinkovakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 8 §:n mukainen takuumäärä, tai henkivakuutusyhtiön, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 11 luvun 10 §:n mukainen takuumäärä, taikka vakuutusyhtiön, jonka oma pääoma ei täytä 11 luvun 11 §:n vähimmäisvaatimusta, on

viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo vakuutusyhtiön vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia yhtiötä toimittamaan viraston hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa vakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että vakuutusyhtiö pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 11 luvun 12 §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluaikakohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää vakuutusyhtiötä lukemasta 11 luvun 2 §:n 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhtiön toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

18 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 1 luvun 3 §:n 3 momentissa, 4 §:n 1 ja 6 momentissa sekä 4 a §:n 1 ja 3 momentissa, 2 luvun 1 a §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 ja 4—6 momentissa sekä 2 a ja 5 a §:ssä, 9 luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 4 momentissa, 3 §:n 3 momentin 7 kohdassa, 4 momentissa sekä 5 momentin 12 kohdassa, 3 a §:n 2—5 momentissa, 4 b §:n 1 momentin 2 kohdassa, 4 c §:n 1 ja 2 momentissa, 5 §:n 2 momentissa ja 14 §:ssä, 11 luvussa, 13 luvun 4 §:ssä, 14 luvun 3 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa sekä 5 a §:n

1 momentissa, 14 b luvun 5 ja 6 §:ssä, 15 luvun 13 §:ssä sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 6, 6 a, 6 b ja 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkavien tilikausien tilinpäätösten valvontaan.

Tällä lailla kumotaan vakuutusyhtiön toimintapääomaan luettavista eristä 24 päivänä maaliskuuta 1995 annettu asetus (462/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä sosiaali- ja terveysministeriön 23 päivänä joulukuuta 1999 antamissa määräyksissä, Dnro 60/02/1999, oleva määräys henkivakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärästä henkivakuutusluokkiin 3 ja 6 sekä vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvien vakuutusten, henkivakuutusluokan 1 alakohdassa c tarkoitettujen lisävakuutusten sekä jälleenvakuutuksen osalta.

Sen estämättä, mitä tämän lain 11 luvun 7—11 §:ssä säädetään, vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismää-

rän sijasta 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Vahinkovakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vahinkovakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudattamatta 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta yhtiön 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä. Tämän jälkeen henkivakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi noudattaa 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta yhtiön 11 luvun 10 §:ssä tarkoitettua takuumäärästä, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 417

L a k i**vakuutusyhdistyslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 §:n 4 momentti ja 3 §:n 2 momentti, 2 luvun 5 §, 10 a luvun 1—3 ja 6 §, 11 luvun 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 2 momentti sekä 12 luvun 6 b §,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 1 §:n 4 momentti, 3 §:n 2 momentti, 11 luvun 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 2 momentti sekä 12 luvun 6 b § laissa 340/2000, 2 luvun 5 § ja 10 a luvun 6 § laissa 1207/1998, 10 a luvun 1 § laissa 81/1999, 10 a luvun 2 § laissa 483/1993 ja mainituissa laeissa 1207/1998 ja 340/2000, 10 a luvun 3 § mainituissa laeissa 483/1993 ja 1207/1998, sekä
lisätään 10 a lukuun uusi 2 a ja 2 b § seuraavasti:

1 luku
Yleisiä säännöksiä

1 §

Tässä laissa tarkoitetut suuret vakuutusyhdistykset ovat yhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää 5 000 000 euroa vuodessa tai jotka harjoittavat vastuuvakuutusta muuten kuin liitännäisvakuutuksena tai vähintään puolet yhdistyksen maksutulosta tulee muilta kuin yhdistyksen jäseniltä. Muut vakuutusyhdistykset ovat tässä laissa tarkoitettuja pieniä vakuutusyhdistyksiä. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin yhdistys muuttuu suuresta vakuutusyhdistyksestä pieneksi vakuutusyhdistykseksi tai päinvastoin. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä myös siitä, milloin yhdistyksen on täytettävä suu-

relle yhdistykselle säädetyt vaatimukset sen jälkeen, kun yhdistys on muuttunut pienestä yhdistyksestä suureksi yhdistykseksi.

3 §

Jos vakuutusyhdistyksen oma pääoma syntyneen tappion tai muun syyn takia ei enää täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tai suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhdistyksen omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen, vakuutusyhdistyksen osakkaille on viipymättä määrättävä lisämaksu. Lisämaksun on oltava määrältään vähintään niin suuri kuin edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvitaan. Vakuu-

HE 161/2003
 TaVM 6/2004
 EV 36/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY (32002L0083); EYVL N:o L 345, 19.12.2002, s. 1
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/13/EY (32002L0013); EYVL N:o L 077, 20.3.2002, s. 17

tuksenottajaosakkaan vastuu yhdistyksen sitoumuksista on enintään yhden vuoden vakuutusmaksujen määrä.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

5 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston (*peruspääoma*) tulee olla yhteensä vähintään 42 000 euroa. Perustettavan vakuutusyhdistyksen peruspääoma on maksettava rahana.

Jos yhdistyksen toiminta käsittää henkilövakuutuksen tai yhdistyksen toiminta-alue käsittää enemmän kuin 25 kuntaa, tulee peruspääoman olla vähintään 84 000 euroa.

Takuuosuudelle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä nimellisarvo. Jollei nimellisarvoa ole määrätty, takuuosuudelle lasketaan kirjanpidollinen vasta-arvo jakamalla takuupääoma takuuosuuksien lukumäärällä. Kirjanpidolliseen vasta-arvoon sovelletaan, mitä nimellisarvosta säädetään, jollei muualla laissa toisin säädetä.

Tässä pykälässä säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella muuttaa vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla yhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset, noudattaen soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiön toimintapääomasta.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääomasta on 3 §:n mukaista takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—7 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitettut erät.

2 §

Suureen vakuutusyhdistykseen sovelletaan, mitä vakuutusyhtiölain 11 luvun 7 §:n 1—9 momentissa ja 14 §:ssä säädetään vahinkovakuutusyhtiöstä.

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on aina oltava vähintään 3 §:n 2 momentin mukaisen takuumäärän vähimmäismäärän suuruinen.

2 a §

Pienen vakuutusyhdistyksen toimintapääoman on oltava vähintään 84 000 euroa lisätynä 24 prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulojen keskiarvosta.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään puolet toimintapääoman vähimmäismäärästä.

2 b §

Vakuutusyhdistyksen on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämistä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

3 §

Suuren vakuutusyhdistyksen takuumäärän muodostaa yksi kolmasosa 2 §:n mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä.

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 2 250 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkiin 10—15 tai tulevan jälleenvakuutuksen osuus on yli kymmenen prosenttia yhdistyksen kokonaisvakuutusmaksutulosta tai vastuuvelan kokonaisuudesta;

2) 1 500 000 euroa muissa tapauksissa.

6 §

Tämän luvun 3 §:ssä säädettyjä euromääriä voidaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella tarkistaa Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (Eurostat) julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksiin muutosten perusteella. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa 2 a §:ssä mainittu euromäärä

vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia. Tarkistettu euromäärä voidaan pyöristää ylöspäin lähimpään täyteen 1 000 euroon.

11 luku

Voitonjako ja yhdistyksen varojen muu käyttö

3 §

Pienen vakuutusyhdistyksen, jonka 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tarkoitettu oma pääoma on pienempi kuin tämän oman pääoman kaksinkertainen vähimmäismäärä, on vuosittain kartutettava vararahastoa vähintään kymmenellä prosentilla liikkeen tuottamasta voitosta.

6 §

Yhdistyskokous voi kuitenkin päätöksellä, jota ovat kannattaneet osakkaat, joilla on vähintään kaksi kolmasosaa kokouksessa annetuista äänistä, antaa voitosta käytettäväksi yleishyödylliseen tai siihen verrattavaan tarkoitukseen määriä, joilla 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä tarkoitettuun omaan pääomaan verrattuna ei ole sanottavaa merkitystä.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

6 b §

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, ja pienen vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 2 a §:n mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Suuren vakuutusyhdistyksen, jonka toimintapääoma on pienempi kuin 10 a luvun 3 §:n mukainen takuumäärä, tai vakuutusyhdistyksen, jonka oma pääoma ei täytä 10 a luvun 2 a §:n 2 momentissa tai 10 a luvun 4 §:ssä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitus-

suunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo vakuutusyhdistyksen vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia vakuutusyhdistystä toimitamaan viraston hyväksyttäväksi yhdistyksen taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että yhdistys pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 10 a luvun 2 b §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää yhdistystä lukemasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi yhdistyksen toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkavien tilikausien tilinpäätösten valvontaan.

Tällä lailla kumotaan vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luettavista eristä 12 päivänä maaliskuuta 1999 annettu asetus (314/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos yhdistys tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan on pieni vakuutusyhdistys, sen estämättä, mitä säädetään tämän lain 10 a luvussa, yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistyksen toimintapääomalle ei aseteta vaatimuksia ja yhdistys voi oman pää-

oman osalta noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 2 luvun 5 §:n 3 momentin säännöstä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistyksen toimintapääomalle ei aseteta vaatimuksia ja yhdistys voi oman pääoman osalta noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 2 luvun 5 §:n 3 momentin säännöstä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä toimintapääoman saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Jos yhdistys tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lain 1 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan on suuri vakuutusyhdistys, sen estämättä, mitä säädetään tämän lain 10 a luvussa, yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 a luvun 2—4 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita 10 a luvun 2—4 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Suuren vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi olla noudattamatta 10 a luvun 1 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen yhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhdistys voi olla noudattamatta 10 a luvun 1 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhdistys on toimittanut 12 luvun 6 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhdistys aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 418

Laki**ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 28 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 ja 3 momentti sekä 46 §, sellaisina kuin niistä ovat 28 §:n 1 momentti laissa 1206/1998 ja 46 § laissa 359/2002, sekä *lisätään* lakiin uusi 30 a § seuraavasti:

28 §

Edustuston peruspääoma

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on aina oltava yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä varten Suomessa varoja vähintään:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 3 000 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 000 000 euroa.

30 §

Edustuston toimintapääoma

Kolmannen maan vahinkovakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain (1062/1997) 11 luvun 7 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä vakuutusyhtiölain 11

luvun 8 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 8 §:n 2 momentissa asetetuista vaatimuksista.

Kolmannen maan henkivakuutusyhtiön Suomessa harjoittaman ensivakuutusliikkeen perusteella määräytyvä toimintapääoman vähimmäismäärä lasketaan vakuutusyhtiölain 11 luvun 9 §:ssä säädetyllä tavalla ja takuumäärä vakuutusyhtiölain 11 luvun 10 §:ssä säädetyllä tavalla. Takuumäärän vähimmäismäärä on kuitenkin puolet vakuutusyhtiölain 11 luvun 10 §:n 2 momentissa asetetusta vaatimuksesta.

30 a §

Toimintapääomaa koskevan laskelman toimittaminen Vakuutusvalvontavirastolle

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämänä aikana laskelma toimintapääomaa koskevien vaatimusten täyttämisestä. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tämän laskelman laatimisesta.

HE 161/2003
 TaVM 6/2004
 EV 36/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY (32002L0083); EYVL N:o L 345, 19.12.2002, s. 1
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/13/EY (32002L0013); EYVL N:o L 077, 20.3.2002, s. 17

46 §

Tervehdyttämissuunnitelma ja rahoitussuunnitelma

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen takuumäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

Jos Vakuutusvalvontavirasto muutoin katsoo kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston vakuutuksenottajien tai vakuutettujen etujen olevan vaarassa, virasto voi vaatia edustustoa toimittamaan viraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelman.

Osana 1 ja 3 momentissa tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa Vakuutusvalvontavirasto voi korottaa kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoman vähimmäismäärävaatimusta sen varmistamiseksi, että edustusto pystyy täyttämään toimintapääomavaatimukset tulevaisuudessa.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen toimintapääomaan sisältyvien erien arvoa alennetaan 30 a §:n mukaista laskelmaa laadittaessa erityisesti silloin, kun näiden erien markkina-arvossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia tarkasteluajankohdan ja laadinta-ajankohdan välillä.

Vakuutusvalvontavirasto voi joko osittain tai kokonaan kieltää kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustustoa lukemasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja eriä osaksi edustuston toimintapääomaa.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetuissa suunnitelmissa annettavista tiedoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkavien tilikausien tilinpäätösten valvontaan.

Sen estämättä, mitä 30 §:ssä säädetään, ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiön Suomen edustusto voi noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—6 §:n säännöksiä 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen vahinkovakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta vakuutusyhtiölain 11 luvun 1 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen vahinkovakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi olla noudattamatta vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi

olla noudattamatta vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Ulkomaisen henkivakuutusyhtiön Suomen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta

edustuston 6 luvun 30 §:ssä tarkoitetusta takuumäärästä. Tämän jälkeen edustuston hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin edustusto voi noudattaa vakuutusyhtiölain 11 luvun 6 §:ssä mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka sillä tavalla, että mainittu vaatimus koskee vain puolta edustuston 6 luvun 30 §:ssä tarkoitetusta takuumäärästä, edellyttäen, että edustusto on toimittanut 7 luvun 46 §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin edustusto aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 419**Laki****työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 päivänä huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 16 ja 17 § sekä 33 b §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti laissa 419/2003, 16 § ja 33 b §:n 2 momentti laissa 83/1999 ja 17 § osaksi laissa 640/1997, seuraavasti:

1 luku
Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

— — — — —
 Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3, 3 a ja 4 a §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia, 2 a §:ää, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 §:n 1

momenttia, 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2—4 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 3 b, 4 d ja 7 §:ää, 11 luvun 1 ja 6—14 §:ää, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia ja 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia, 5 b, 6 ja 7 §:ää, 14 a luvun 7 §:n 4 momenttia ja 8 §:ää, 15 luvun 25 §:n 3 momenttia, 26 ja 27 §:ää ja 34 §:n 2 momenttia, 16 luvun 13 §:n 4 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 4 momenttia sekä 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

HE 161/2003
 TaVM 6/2004
 EV 36/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY (32002L0083); EYVL N:o L 345, 19.12.2002, s. 1
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/13/EY (32002L0013); EYVL N:o L 077, 20.3.2002, s. 17

16 §

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoma

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työeläkevakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä säädetään vakuutusyhtiölain 11 luvun 2—5 §:ssä. Tällöin työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomaan luetaan ja vastuovelasta vähennetään 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamaton lisävuokutusvastuu.

17 §

Vakavaraisuusraja ja toimintapääoman vähimmäismäärä

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on kaksi kolmasosaa vakavaraisuusraja, kuitenkin vähintään kaksi prosenttia vakuutusyhtiön työntekijäin eläkelain mukaisen vakuutuksen vastuovelasta. Vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden toimintapääoman tarvetta ottaen huomioon sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laskemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Työeläkevakuutusyhtiön takuumäärä on puolet 1 momentin mukaisesta toimintapääoman vähimmäismäärästä. Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomasta on takuumäärää vastaavan määrän muodostuttava vakuutusyhtiölain 11 luvun 2 §:n 1 ja 3—5 kohdassa tarkoitetuista eristä ja tämän lain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamattomasta lisävuokutusvastuusta, joista on vähennetty vakuutusyhtiölain 11 luvun 5 §:ssä tarkoitettut erät.

Työeläkevakuutusyhtiön oman pääoman on oltava vähintään kaksi prosenttia 2 momentin mukaisesta takuumäärästä. Sosiaali- ja terveysministeriön määräämin ehdoin omaan pääomaan rinnastetaan tätä pykälää sovellettaessa vakuutusyhtiölain 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu pääomalaina.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että joukkovelkakirjat ja vastaavat muut raha- ja pääomamarkkinäv-

lineet arvostetaan työeläkevakuutusvakuutusyhtiön toimintapääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

33 b §

Säännösten soveltaminen Vakuutusvalvontavirastoon

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 6 §:n 3 momentissa, 14 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa, 17 §:n 3 ja 4 momentissa, 18 §:n 4 momentissa, 19 §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 2 momentissa, 25 §:n 1 momentissa ja 27 §:n 5 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen alkavien tilikausien tilinpäätösten valvontaan.

Työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta tämän lain 7 luvun 16 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:ssä luetelluissa rajoituksissa käytetään toimintapääoman vähimmäismäärän sijasta 7 luvun 16 §:ssä määriteltyä toimintapääomaa 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut vakuutusyhtiölain 14 luvun 5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin työeläkevakuutusyhtiö voi olla noudattamatta tämän lain 7 luvun 17 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2007 saakka. Tämän jälkeen työeläkevakuutusyhtiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella ja määräämin ehdoin yhtiö voi olla noudat-

1226

N:o 419

tamatta tämän lain 7 luvun 17 §:n 2 momentissa mainittua vaatimusta 19 päivään maaliskuuta 2009 saakka, edellyttäen, että yhtiö on toimittanut vakuutusyhtiölain 14 luvun

5 b §:n mukaisen suunnitelman toimista, joihin yhtiö aikoo ryhtyä tilanteen saattamiseksi tämän lain mukaiseksi.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 420

Tasavallan presidentin asetus
rajavartiolaitoksen tehtävistä Ahvenanmaan maakunnassa

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministerin esittelystä, säädetään 16 päivänä elokuuta 1991 annetun Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 32 §:n nojalla, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1556/1994, ja Ahvenanmaan maakuntahallituksen suostumuksella:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään rajavartiolaitoksen tehtävistä ja toimivaltuuksista Ahvenanmaan maakunnan alueella sekä maakunnan viranomaisten rajavartiolaitokselle antamasta virka-avusta ottaen huomioon mitä Ahvenanmaan itsehallintolaissa (1144/1991) ja rajavartiolaitoksesta annetussa laissa (320/1999) säädetään.

2 §

Rajavartiolaitoksen tehtävien yleinen rajaus

Rajavartiolaitos voi suorittaa valtakunnallisten tehtäviensä ohella Ahvenanmaan maakunnan alueella vain sellaisia maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvia tehtäviä, jotka muutoinkin valtakunnan lainsäädännön mukaisesti kuuluvat rajavartiolaitoksen tehtäviin.

3 §

Valvontatehtävät

Rajavartiolaitos voi, sen mukaan kuin asiasta maakunnan viranomaisten ja rajavartiolaitoksen kesken tarkemmin sovitaan, suorittaa Ahvenanmaan maakunnan alueella tie- ja vesiliikenteen sekä kalastuksen, metsästyksen, aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ja merensuojelun valvontaa.

4 §

Poliisitehtävät

Rajavartiolaitos voi poliisin pyynnöstä yksittäistapauksissa suorittaa sellaisia Ahvenanmaan maakunnan poliisilaisissa (Ålands författningssamling 49/2000) tarkoitettuja yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen kuuluvia kiireellisiä poliisin tehtäviä, joita poliisi ei voi viipymättä suorittaa.

Jos poliisille kuuluva yksittäinen virkatehtävä edellyttää sellaisen rajavartiolaitoksella olevan kaluston, henkilövoimavarojen tai erityisasiantuntemuksen käyttöä, jota poliisilla ei muuten ole käytettävissään, rajavartiolaitos osallistuu poliisin apuna virkatehtävän suorittamiseen.

5 §

Pelastus- ja avustustehtävät

Rajavartiolaitos osallistuu pelastustoimintaan antamalla käytettäväksi pelastustoiminnassa tarvittavaa kalustoa, henkilövoimavaroja ja erityisasiantuntijapalveluja, jos se onnettomuuden laajuus tai erityisluonne huomioon ottaen on tarpeen.

Rajavartiolaitos voi suorittaa sellaisia tehtäviä, jotka ovat tarpeen maastoon eksyneiden tai siellä muutoin välittömän avun tarpeeseen joutuneiden henkilöiden etsimiseksi ja avustamiseksi.

Rajavartiolaitos voi suorittaa aluksillaan, ilma-aluksillaan ja muilla erityiskulkuneuvoillaan kiireellisiä sairaankuljetuksia, joita sairaankuljetuksesta muutoin huolehtivat viranomaiset tai sairaankuljetuspalveluja tarjoavat elinkeinonharjoittajat eivät voi aluksen, ilma-aluksen tai muun erityiskulkuneuvon puuttumisen vuoksi toteuttaa.

Maakunnan viranomaisten tulee toimivaltansa puitteissa osallistua meripelastustoimen tehtäviin.

6 §

Virka-apu

Rajavartiolaitoksen velvollisuudesta antaa maakunnan viranomaisille virka-apua säädetään Ahvenanmaan itsehallintolain 31 §:ssä ja rajavartiolaitoksesta annetun lain 57 §:ssä.

Maakunnan viranomaisten tulee antaa toimivaltansa puitteissa rajavartiolaitokselle rajavartiotehtävän suorittamiseen tarvittavaa virka-apua.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

7 §

Rajavartiomiehen toimivaltuudet

Maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvia tehtäviä suorittaessaan rajavartiomiehellä on 2 momentissa säädetyin poikkeuksin samat toimivaltuudet kuin toimivaltaisella asianomaisen maakuntaviranomaisen virkamiehellä.

Rajavartiomiehellä on poliisitehtävää suorittaessaan toimivaltuudet, jotka Ahvenanmaan maakunnan poliisilain 2 luvun mukaisesti on poliisimiehellä, jollei poliisin esittämissä pyynnöissä ole muuta ilmoitettu Ahvenanmaan maakunnan poliisilain 27 §:n 3 momentin tai 46 §:n nojalla.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 421

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
rokotuksista ja tartuntatautien raskaudenaikaisesta seulonnasta

Annettu Helsingissä 6 päivänä toukokuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun tartuntatautilain (583/1986) 11 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 935/2003:

1 luku

Rokotukset

1 §

Yleisessä rokotusohjelmassa käytettävät rokotteet ja väestön suojaamiseksi tartuntataudeilta annettavat rokotukset on lueteltu liitteessä.

2 §

Henkilöryhmille, joiden terveydelle influenssa aiheuttaa oleellisen uhkan, annetaan vuosittain ennen epidemiakauden alkua influenssarokotus. Kansanterveyslaitoksen on määriteltävä vuosittain käytettävät rokotteet ja rokotusaiheet

Henkilölle, jolla elinolosuhteidensa vuoksi on lisääntynyt vaara saada hepatiitti A tai B -tartunta, annetaan hepatiittirokotukset Kansanterveyslaitoksen antamien rokotusaiheiden mukaisesti.

Rokotukset on lueteltu liitteessä.

3 §

Annetut rokotukset on merkittävä potilasasiakirjaan joko rokotusten seurantalomakkeelle tai vastaavaan kohtaan sähköisessä tietojärjestelmässä. Lomakkeeseen tai tietojärjestelmään merkitään rokotuspäivämäärä, rokotteen nimi, eränumero, pistoskohta, ro-

kotustapa ja rokottaja. Merkintä lapsen rokotuksesta tehdään myös vanhemmille annettavaan lapsuusiän terveyskorttiin. Aikuisten rokotuksista tehdään merkintä henkilökohtaiseen terveyskorttiin.

4 §

Kansanterveyslaitoksen on seurattava rokotusten kattavuutta.

5 §

Terveydenhuollon ammattihenkilön on ilmoitettava rokotusten aiheuttamat vakavat tai odottamattomat haittavaikutukset tähän tarkoitettuun lomakkeella Kansanterveyslaitokselle. Kiireellisessä tapauksessa ilmoitus voidaan tehdä myös puhelimitse. Myös rokotusten ei-vakavat haittavaikutukset voidaan ilmoittaa Kansanterveyslaitokselle.

2 luku

Tartuntatautien raskaudenaikainen seulonta

6 §

Raskaana olevalta otetaan terveystarkastuksen yhteydessä hänen suostumuksellaan verinäyte vastasyntyneen tartuntatautien ehkäisemiseksi.

Verinäytteestä tehdään tutkimus kuppataudin ja HIV -infektion varhaiseksi toteamiseksi sekä hepatiitti B -viruksen kantajuuden toteamiseksi.

3 luku

Voimaantulo

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan yleisten vapaaehtoisten rokotusten järjestämisestä 18 päivänä lokakuuta 2002 annettu sosiaali- ja

terveysministeriön ohje nro 2002:1 sekä yleisten vapaaehtoisten terveystarkastusten järjestämisestä 17 päivänä kesäkuuta 1993 annetun sosiaali- ja terveysministeriön ohjeen nro 1993:26 kohta 4 siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän asetuksen voimaan tullessa käytössä olevan rokotusohjelman mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2005 aloitettuja rokotuksia jatketaan 1 §:n mukaista rokotusohjelmaa yksilöllisesti soveltaen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 6 päivänä toukokuuta 2004

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Lääkintöneuvos Merja Saarinen

LIITE**Yleisessä rokotusohjelmassa käytettävät rokotteet**

<i>Lyhenne</i>	<i>Rokote</i>
BCG	tuberkuloosirokote (<i>Bacillus Calmette-Guerin</i>)
DTaP-IPV-Hib	kurkkumätä (diphtheria = D)-, jäykkäkouristus (tetanus = T)-, soluton hinkuyskä (acellular pertussis = aP)-, polio (IPV)- ja <i>Haemophilus influenzae</i> tyyppi b (Hib) -rokote
DTaP-IPV	kurkkumätä (D)-, jäykkäkouristus (T)-, soluton hinkuyskä (aP)- ja polio (IPV) -rokote
dtap	kurkkumätä (d)-, jäykkäkouristus (t)- ja soluton hinkuyskä (ap) -rokote
DT	kurkkumätä (D)- ja jäykkäkouristus (T) -rokote
dT	kurkkumätä (d)- ja jäykkäkouristus (T) -rokote
Hib	<i>Haemophilus influenzae</i> tyyppi b (Hib) -rokote
IPV	inaktivoituja tyyppi 1, 2 ja 3 viruksia sisältävä poliorokote
MPR	tuhkarokko (morbilli = M)-, sikotauti (parotitis = P)- ja vihurirokko (rubella = R) -rokote
HAV	hepatiitti A -rokote
HBV	hepatiitti B -rokote
HAV -HBV	hepatiitti A- ja hepatiitti B -rokote
influenssa	influenssarokote

Rokotteiden antigeenimääriä kuvaavat merkinnät

D, T, P	korkeampi antigeenimäärä
d, t, p	alhaisempi antigeenimäärä

Lasten ja nuorten rokotukset

<i>Rokote</i>	<i>Ikä, jolloin rokotus suositellaan annettavaksi</i>
BCG	< 1 vko
DTaP-IPV-Hib	3 kk
DTaP-IPV-Hib	5 kk
DTaP-IPV-Hib	12 kk
MPR I	14-18 kk
DTaP-IPV	4 v
MPR II	6 v
dtap	14-15 v

Jos rokotusohjelma ei ole toteutunut suositellun aikataulun mukaisesti, rokotussuoja täydennetään puuttuvien rokoteannosten osalta ohjelmaa yksilöllisesti soveltaen.

DTaP-IPV-Hib ja **DTaP-IPV** –yhdistelmärokotteen sijasta voidaan käyttää myös erillis- tai muita yhdistelmärokotteita, jos se on lääketieteellisesti perusteltua tai jos näitä yhdistelmärokotteita ei ole saatavilla.

Aikuisten rokotukset

Jokaisella aikuisella tulisi olla vähintään kolmen jäykkäkouristus-, kurkkumätä- ja poliorokotuksen antama suoja. Lisäksi jokaisella aikuisella tulisi olla joko sairastettujen tautien tai kahden MPR-rokoteannoksen antama suoja tuhkarokkoa, vihurirokkoa ja sikotautia vastaan. Jos aikuisen rokotussuoja todetaan näiden rokotusten osalta puutteelliseksi, se täydennetään. Sen jälkeen rokotuksia jatketaan seuraavasti:

dT	tehosterokotus on tarpeen 10 vuoden välein
IPV (Polio)	tehosterokotus vain erityistilanteissa Kansanterveyslaitoksen antamien rokotusaiheiden mukaisesti

Asetuksen 2 §:n mukaiset rokotukset

Seuraavia rokotuksia annetaan Kansanterveyslaitoksen määrittämien rokotusaiheiden mukaisesti:

<i>Rokote</i>	<i>Ikä, josta alkaen rokotus voidaan antaa</i>
HBV	0 vrk
HAV	12 kk
HAV-HBV	12 kk
Influenssa	6 kk